

RESUMÉ

APOŠTOLÁT LAIKŮ VE SPIRITUALITĚ KARMELITÁNSKÉHO TŘETÍHO ŘÁDU (Pavlína Čančarová)

Cílem práce je na základě koncilních a pokoncilních dokumentů v duchu spirituality současných členů karmelitánského třetího řádu (TOC) neboli sekulárního karmelitánského řádu (OCS) formulovat základní principy jejich laického apoštolátu a zároveň poukázat na jeho specifika ve srovnání s apoštolátem laiků, kteří nejsou vázáni na určitou řádovou spiritualitu.

Vycházím z předpokladu, že každý člen Božího lidu se svým křtem stává spoluodpovědným za spásonosné poslání celé církve. Nejen duchovenstvo, ale i každý laik je Bohem povolán k apoštolátu. A apoštolát, který koná laik, jež se nechává ve svém duchovním životě formovat určitou spiritualitou má svá specifika, o kterých je dobré a užitečné vědět, aby apoštolát mohl být ve svém důsledku autentičtější a účinnější.

Práce je rozdělena do tří kapitol. V první kapitole práce je v jednotlivých podkapitolách představen apoštolát laiků z pohledu dokumentů *Lumen gentium*, *Apostolicam actuositatem*, *Gaudium et spes*, *Christifideles laici* a *Novo millennio ineunte* a to především proto, že současné pojetí apoštolátu laiků (tzn. i karmelitánských terciářů) z těchto dokumentů vychází, o tyto dokumenty se i opírá. Aby mohly být formulovány základní principy a specifika apoštolátu karmelitánských terciářů, což je cílem této práce a zároveň i obsahovou náplní třetí kapitoly, bylo třeba zabývat se nejen koncilními a pokoncilními dokumenty, které se týkají tématu, ale i spiritualitou karmelitánských terciářů, jíž se podrobně věnuje druhá kapitola této diplomové práce.

Po analýze koncilních a pokoncilních dokumentů k tématu práce představuje celek spirituality karmelitánského terciáře, jejíž součástí je apoštolát. Identita třetího řádu je objasněna z pohledu kodexu kanonického práva a Řehole karmelitánského terciáře, další část druhé kapitoly nabízí dějinný průřez vývojem spirituality a stručnou charakteristiku jejích základních prvků, tedy Řehole karmelitánského třetího řádu, života v poslušnosti vůči Ježíši Kristu, vzorů proroka Eliáše a Panny Marie a biblických žen Marty a Marie jako vzorů duchovních postojů praktické služby a kontemplace v životě karmelitánského terciáře.

Třetí kapitola je vyústěním dvou předchozích a je již konkrétně zaměřena na apoštolát karmelitánského terciáře. Jsou zde zmíněny dva články Řehole karmelitánského třetího řádu,

kteří explicitně pojednávají o apoštolátu a podrobněji charakterizováno východisko každého (nejen laického) karmelitánského apoštolátu, kterým je kontemplace. Apoštolát modlitby, praktické služby, svědectví a evangelizace a apoštolát ve společenství jakožto určité specifické oblasti karmelitánského laického apoštolátu tvoří závěrečnou pasáž celé práce.

Každý apoštolát karmelitánského terciáře je včleněn v duchu koncilních a pokoncilních dokumentů do apoštolátu celé církve a vychází z hlubokého vztahu s Kristem, především z kontemplace jeho Tváře. Postoj kontemplace, kterému se terciáři učí a který se snaží žít v podmínkách a okolnostech svého běžného života „ve světě,“ je základním a zároveň i specifickým rysem apoštolátu karmelitánského terciáře. V kontemplaci terciář přijímá Ježíšova Ducha, který jej uvádí do pravé vnitřní svobody a do pravé lásky, které jsou potřeba, aby církvi i světu mohla být přinesena a zprostředkována Boží láska. Ze zkušenosti kontemplace vychází každá modlitba, služba, svědectví i společenství, které jsou typickými prvky karmelitánského charismatu a zároveň i specifickou formou, či oblastí apoštolátu karmelitánského terciáře.

Typickou oblastí apoštolátu je pro karmelitánské laiky modlitba. Terciáři se přimlouvají v přímluvné modlitbě za své bližní, za církve a za celý svět. Pro mnohé se stávají také laickými učiteli v modlitbě, zvláště ve svých rodinách a ve svých farnostech. Pomáhají bližním otvírat se působení Ducha Božího. Také slouží jako duchovní průvodci svých spolubratří a spolusester v Kristu a vedou duchovní rozhovory.

Praktická služba bližním a konkrétní skutek milosrdenství z lásky ke Kristu a k člověku má být pro terciáře samozřejmostí. Všude tam, kde někdo duchovně, duševně či tělesně trpí a strádá, může být přítomen karmelitánský laik, aby pomohl zmírnit bolest, aby potěšil, aby dotyčný mohl zakusit a vnímat Boží péči a Boží starostlivost o něj, Boží objetí.

V každém zaměstnání, v každé činnosti si terciář snaží osvojit Kristovo evangelium a svými slovy i skutky jej hlásat. Je povolán svým životem v síle a v moci Ducha svatého o Kristu svědčit, svým životem Krista zviditelňovat druhým.

Specifické pro karmelitánské laiky také je, že se snaží ve svých životních podmínkách vytvářet společenství, ve kterých je Bůh uctíván, ve kterých se Bohu slouží a která jsou ohniskem křesťanského života. Každý, kdo do jejich společenství přichází, zakouší a poznává, že je přijat, že je milován – Bohem i lidmi. To se daří jen s opravdu lidským přístupem k sobě navzájem i k druhým, s přístupem lásky.

Ztělesňovat charisma Karmelu ve světě, v duchu karmelitánské spirituality podílet se na spásném poslání celé církve, to je cíl každého karmelitánského terciáře na jeho osobní cestě ke svatosti.